Koulutus kannattaa

Luca* tiesi, mitä liveaboard-sukellusmatka merkitsisi hänen ystävälleen Johnille*. Kun John siis pyysi häntä mukaansa neljän päivän sukellusseikkailulle, hän oli heti valmis.

Ystävyksillä oli jo paljon kokemusta sukeltamisesta. Luca oli PADIn sukellusopas, ja John oli suorittanut Advanced Open Water Diver -kurssin ja oli hiljaittain saanut myös rebreather-sukelluskortin. He eivät osanneet kuvitellakaan, että heidän lomamatkansa päättyisi sairaalaan onnettomuuden seurauksena. Tämän onnettomuuden seuraukset olisivat saattaneet olla vieläkin traagisemmat, ellei heidän sukellusoppaansa George* olisi osannut reagoida riittävän nopeasti ja ellei hänellä olisi ollut tilanteen hoitamiseen riittävää koulutusta.

Sinä aamuna, jolloin he saapuivat liveaboard-laivalle. Luca tunsi olonsa väsyneeksi. Hän oli ollut juhlimassa edellisenä iltana, ja hän jäi laivalle, kun John ja eräs toinen sukeltaja, Paul* nimeltään, tekivät oppaan kanssa kaksi sukellusta aamun aikana. Iltäpäivällä kaikki neljä sukelsivat yhdessä. Myöhemmin illalla Luca ja John jäivät pois suunnitellulta yösukellukselta.

Seuraavana aamuna Luca päätti hyvin nukutun yön jälkeen lähteä aamusukellukselle yhdessä Paulin ja sukellusoppaan kanssa. Tällä kertaa John päätti jäädä vielä nukkumaan.

Tuona aamuna sukellusalueella oli jonkin verran virtausta, mutta ei niin voimakasta, että siitä olisi pitänyt olla huolissaan. Luca, Paul ja heidän oppaansa nauttivat kaikki sukeltelustaan valtavien lohkareiden ympärillä ja niiden välissä.

Jossain vaiheessa Paul huomasi, että hänen ilmavarastonsa alkoivat olla vähissä, joten sukellusopas antoi hänen siirtyä käyttämään varailmaa. Sukelluksen lähestyessä loppuaan Luca, joka oli lähempänä pintaa kuin hänen kaksi toveriaan, antoi merkin taskulampullaan, että hän oli suuntaamassa kohti laivaa. Paulin ja sukellusoppaan mielestä tilanne oli aivan normaali, eivätkä he osanneet olettaa, että Lucalla olisi ongelmia hengityksensä kanssa.

Paul jatkoi nousuaan oppaan kanssa, ja he suorittivat turvapysähdykset. Hetken kuluttua Paul huomasi, että Luca pudotti maskinsa, ja silloin sukellustoverit havaitsivat, että Lucan tilanne oli todella vakava. Hän ei enää liikkunut, vaan kellui pinnalla kasvot alaspäin. Sukellusopas alkoi uida ylöspäin jättäen turvapysähdyksen pois. Paul seurasi häntä.

Kun he pääsivät pinnalle, he käänsivät Lucan kasvot ylöspäin. Opas pudotti omat painonsa sekä Lucan painot pois ja käski Paulia pitämään Lucan päätä veden pinnan yläpuolella. Nyt heidän oli pyrittävä herättämään laivalla olijoiden huomio. Opas ei kuitenkaan löytänyt pilliään mistään, joten hän pyysi Paulia hälyttämään laivalla olijat, samalla kun hän itse piteli Lucan päätä vedenpinnan yläpuolella.

Lucan suusta tuli vaahtoa. Opas pyyhki vaahdot pois ja alkoi elvyttää Lucaa suusta suuhun -menetelmällä. Hän ajatteli ensin ottaa käyttöön elvytysmaskin, mutta päätti sitten jättää sen tasapainotusliivinsä taskuun ja keskittyä sen sijaan huolellisesti hengitykseen. Näin häntä oli opetettu toimimaan pelastussukeltajakurssilla.

Noin viiden minuutin kuluttua laiva saapui heidän luokseen. Sukellusopas poisti Lucan tasapainotusliivin, jonka jälkeen laivan henkilökunta nosti Lucan laivaan, riisui häneltä märkäpuvun, asetti hänet makuulle ja antoi hänelle lääkkellistä happea.

Myös Paulille ja näännyksissä olevalle oppaalle annettiin happea varotoimena. Oppaan alkaessa taas

tuntea olonsa virkeämmäksi hän huomasi, että Lucan vointi oli hyvä. Tämä oli ollut tajuttomana noin puoli tuntia, jonka aikana vaahtoa oli edelleen tullut hänen suustaan, ja hän oli yskinyt ulos nestettä.

Laivan kapteeni oli kutsunut paikalle pikaveneen, jolla Luca vietiin mantereelle. Siellä oli ambulanssi vastassa, ja näin hänet saatiin toimitettua sairaalaan, jonne John lähti hänen mukaansa. Ennen laivalta lähtöä oltiin yhteydessä myös DANiin, ja kerrottiin heille tapahtuneesta ja siitä, minne potilas aiottiin kuljettaa. Tällöin DAN Europen henkilökunta alkoi välittömästi seurata tilannetta.

Kun sukellusopas ja Paul kävivät sairaalassa Lucaa tapaamassa, he saivat tietää, että Lucan tila oli todennäköisesti seurausta äkillisestä infektiosta keuhkoissa, joten häntä ei ollut tarvetta hoitaa painekammiossa.

Luca kertoi, että hänen hengitysvaikeutensa alkoivat noin kymmenen metrin syvyydessä. Hänellä oli ollut vaikeuksia pitää regulaattoria suussaan, koska hänen keuhkoistaan nousi vaahtoa. Tästä syystä hän oli antanut taskulampullaan merkin, että hän aikoi nousta laivalle.

Hän myös kertoi, että tullessaan pintaan hän odotti tovereitaan kelluen selällään. Sitten hän menetti tajuntansa ja pudotti onnekseen maskinsa.

Opas kertoi, että kun hän huomasi Lucan olevan kasvot alaspäin, hän tiesi heti, miten tulisi toimia. Tässä tapauksessa oikea toimintamalli oli jättää turvapysähdys väliin.

Luca kiitti sukellustovereitaan kaikesta mitä he olivat tehneet, ja jokainen oli sitä mieltä, että pelastuskoulutus todella kannattaa. Luca halusi kiittää myös DAN Europen henkilökuntaa, joka seurasi tilannetta koko ajan aktiivisesti, siihen asti kun Luca oli täysin toipunut ja saattoi lähteä sairaalasta vietettyään siellä useita päiviä tarkkailtavana intensiivihoidon yksikössä.

Muista päivittää pelastustaitosi ajoittain. Saatat tarvita niitä joskus tositilanteessa.

**Yllä kuvattu on tositapahtuma, mutta nimet on muutettu henkilöllisyyden suojaamiseksi.*